

Het roze schaap

'Een gruwel Gods?'

Het roze schaap

'Een gruwel Gods?'

Johan Verweij

Auteur: Johan Verweij

Omslagontwerp: Dave Peters

Foto achterzijde omslag: Kristy Dee Photography

ISBN: 9789463980258

© Johan Verweij

*Opgedragen aan allen die worstelen met hun homoseksualiteit in
combinatie met een religieuze achtergrond.*

Leef met volle teugen
Durf te leven met de dag
Glimlach elke morgen
Er is iets moois dat op je wacht

Geniet van je dagen
Verlies je in de tijd
Je wordt steeds gedragen
Tot in alle eeuwigheid

(Elbert Smelt & Kinga Bán)

Inhoudsopgave

Voorwoord

Inleiding

1 – Ontwakende homoseksualiteit

2 – Verborgen homoseksualiteit

3 – Geloof als dekmantel

4 – Keerpunt

5 – Ontdekkingsreis

6 – Kleur bekennen

7 – De zondebok

8 – Spirituele zoektocht

9 – Ik doe ertoe

10 – Veilig bestaan

11 – Zie de mens

12 – Ongeneeslijk religieus

13 – Een nieuw begin

Dankwoord

Voorwoord

Een van mijn laatste interviews die ik maakte tijdens mijn veertigjarige werk als journaliste voor de Nederlandse Dagblad Pers was met de bestsellerschrijver Arthur Japin. Een lange, statige

man, succesvol in zijn werk, gelauwerd als ‘grote overwinnaar met een keizerlijke waardigheid’, bijzonder mooi om te zien, nog erudiet ook met een gymnasiale achtergrond, aardig bovendien en ... homoseksueel.

Juist vanwege al die jaloersmakende superlatieven herinner ik me de aanhef nog die vetgedrukt boven het verhaal stond en er bizar genoeg op neerkwam hoezeer Japin opviel door zijn thematiek van het anders-zijn met als gevolg een vernietigend zelfbeeld, een hevige angst voor de buitenwereld en zijn grote isolement dat hem eenzaam en neerslachtig maakte.

Maar ondanks die onmiskenbaar tragische thematiek wist hij er tijdens het interview een prachtige draai aan te geven door een gloedvol betoog te houden over wat hem uiteindelijk redde, namelijk de liefde. En dat is in feite ook de kern van dit boek.

Ruim een jaar geleden ontmoette ik Johan. Of eigenlijk ontmoette ik zijn partner Roy en via hem vervolgens Johan. Want aanvankelijk hield Johan zich nogal bedeesd op de achtergrond.

Daarom was het ook Roy die vertelde dat Johan boeken schrijft. En dat wekte mijn interesse. Vooral toen hij zich in dat jaar ontpopte tot een openhartig en eerlijk schrijver, die een aantal heikele thema's over homoseksualiteit en geloof niet uit de weg ging, volgde ik met stijgende bewondering zijn ontwikkeling. Want zonder enige terughoudendheid opende hij zijn ziel voor iedereen. En net als bij Japin raakt ook Johans thematiek alle pijnpunten van het leven, met als extra obstakel het geloof.

Toch heeft ook hij aan die worsteling een hoopvolle draai kunnen geven, die hem uiteindelijk steeds zelfverzekerder maakte over de boodschap die hij wil uitdragen. Een boodschap die zijn neerslag vindt in dit boek.

En dat is wat zijn verhaal zo opmerkelijk maakt. Vooral het gevecht tegen zijn ontluikende homoseksualiteit en het daarmee gepaard gaande negatieve zelfbeeld van 'nietig, slecht, zondig dus schuldig' heeft hem herhaaldelijk onderuit gehaald. Zijn odyssee kent dan ook veel dieptepunten, waarin hij hulp zoekt bij evangelisten, kloosterbroeders, therapeuten en dominees.

Het zijn dan ook deze ervaringen die het verhaal kleuren en een beeld geven van wat die hulp inhoudt. Dat hij ten slotte zelf zijn homoseksualiteit leert accepteren, waarin hij de liefde vindt die hem redt en dit tegen de christelijke verdrukking in weet te verenigen met zijn geloof, is de ultieme overwinning.

In dit aanvankelijk donkere verhaal heb ik Johan dan ook leren kennen als iemand die stap voor stap via vallen en weer opstaan, in beweging komt om op zoek te gaan naar een nieuw en hoopvoller bestaan. Naar een leven dus, dat hem toestaat gelukkig te worden. Dat hij daarmee alle banden verbreekt met een veroordelende